

Трибуна вільного українського слова на вільній американській землі.

Адреса Редакції: Адамсбург, "Свобода", 81-83 Grand St., Jersey City 3, N. J. Тел.: BErgen 4-0237, 4-0807. Тел. JHO: BErgen 4-1016

ЗАТВЕРДЖЕНО КАРУ СМЕРТІ ДЛЯ АТОМОВИХ ШПИГУНІВ

Нью-Йорк. — Апеляційний суд Злучених Держав одностайно затвердив присуд кару смерті окружного федерального суду, накладеного рік тому на Джуліуса Розенберга та його жінку Етел за те, що передавали атомові тайни СРСР. Суддя Джеймс М. Франк, в порозумінні з суддями Тейлором В. Сваном і Гері В. Чейзом написав правовий висновок, чому апеляційний суд відкинув апеляцію засуджених, якою оборонці намагалися довести, що присуд окружного суду Ірвінга Р. Кауфмана був «жорстокий, а кара була незвичайною». Оборонці, Емануель Г. Блок, заявив, що він рішуче зголосить апеляцію до Верховного Суду Злучених Держав. Його клієнти, Етел і Джуліус Розенберги, це перші американці за заслуги на смертну кару за шпигунство в мирних часах. Вони перебувають тепер у стейтній тюрмі в Сінг-Сінг, вижидаючи виконання смертного присуду. Джуліус Розенберг це електронічний інженер, який під час другої світової війни передавав тайни виробу атомової бомби іншим союзним шпигунам в часі від 6 червня 1944 до 16 червня 1950 р. Ця інформація допомогла Советам винайти свою атомову бомбу, яка в

Обов'язковий податок для самозатруднених

Вашингтон. — При висліді податкових виказів, до чого обов'язані громадяни й мешканці Злучених Держав, що до 15 березня, особи, які мають річні прибутки найменше на 400 дол., будуть зараховані як самозатруднені підприємці, якщо вони не подадуть свого місця праці. Це виходить з постанови нового закону про оплату, суспільного забезпечення особами, які мають самостійні підприємства і за яких ніхто не платить оплати до фонду суспільного забезпечення. До таких самозатруднених зараховуються власники й помічники в торгівлях харчарми («гросеріс»), стрижків, підприємств для праці й будови доміт та роб-

Ще про новий лік проти сухіт

Нью-Йорк. — Після проголошення винаходу нового ліку проти туберкульозу, появилися голоси пересторог від шістьох лікарів-спеціалістів, які прибули на протитуберкульозні збори в Нью-Йорк Академії Медисини. Ці визначні спеціалісти заявили, що вони вповні доісвідують значення нового протитуберкульозного винаходу, але вважають доцільним перестерегти й лікарів і пацієнтів, щоб вони не сподівалися забагато від нового чуда. Лікарі повинні далі послуговуватися дотеперіш-

Підступи комуністів для здобуття автомобілевих юній

Дітройт. — Колишній таємний агент Федерального Слідчого Бюро Річард О'Гейр, теперішній свідок конгресової комісії неамериканських діячів, що приїхав для свідства над діяльність комуністів в Дітройті, виявив цілу сітку інтриг, при допомозі якої комуністи хочуть опанувати юній автомобілевих робітників, щоб на випадок неспаді, — вони могли перенести ці юні в свої руки і мати готову підпільну організацію до заведення своєї влади в Америці. Свідок каже, що комуністична партія намагася до цього безоглядно. Під час війни, дітройтські комуністи призначили на становище в юнійському бюро про дажу авт виробу Форда одну жінку, що мала відсутніт від

В Советах і в Америці

Жінка в Совецькому Союзі мусить заплатити приблизно 600% більше за такий сам якостевий одяг, як платять жінка в Злучених Державах. Інтересне порівняння советської і американської моди та ціни влаштовує в Нью-Йорку дружина колишнього американського посла в Москві, адмірала Алена Кірка, яка й привезла зі собою з Москви новозакуплений одяг та перенесла порівняння, як це зазначено на зроблених з виставки фотографіях. Якщо взяти до уваги можливість заробити американської і советської жінки, умови праці та життєвий стандарт, тоді порівняння вийде ще більше в некористь советської жінки, не згадуючи вже про всі інші аспекти советського рабства.

АМЕРИКА ОБОВ'ЯЗАНА СТАТИ В ОБОРОНІ 33 КРАЇН НА ВИПАДОК НАПАДУ

Вашингтон. — Америка формально вже зобов'язана прийти на допомогу 33 країнам на випадок нападу на них, а тепер приготувалася так заборонити, щоб чотирьох інших, як це вказує переглянутий американський закон, «Юнайтед Пресс». Зобов'язання ці складені при виготовленні збірних пактів, таких як наприклад пакт з Ріо в 1947 р., який вимагав взаємної оборони 21 країні в Західній півкулі. Другий великий договір, тобто Північно-Атлантичний Пакт, зобов'язує від 1949 р. до взаємної оборони 14 держав, а тепер іде праця над складенням подібної північної оборони держав з Північного Атлантичного океану, тобто Японії, Австралії, Нової Зеландії й

Росію запросили на свідчення в справі катинської масакри

Вашингтон. — Небувала досі в політичних справах за прошенням дістала Советська Росія скласти своє свідство в справі вбивства понад 10,000 польських офіцерів у Катині. Спеціальна комісія американського Конгресу, що просліджує ці вбивства, переконана, що це Совети перекривали цю масакру поляків у 1943 р., однак Совети не тільки заперечували цьому, але й обвинувачували в цьому злочині німців, які в тому часі були недалеко Смоленська. Запрошення вислала Советам конгресова комісія через департамент стейту, звідки воно було вислане послом до советського посла в Вашингтоні Александра С. Панюшкіна.

Президент передбачує, що Чехія буде вільна

Вашингтон. — З нагоди четвертої річниці захоплення влади комуністами в Чехословаччині, президент Труман оголосив комунікат, в якому пригадав на події, що скоїлися безпосередньо перед скасуванням волі в Чесько-Словацькій Республіці, а які вказують, що там поверне воля, бо тамшні населення не погоджуються на чуже панування і на знищення волі в тій країні. «День 25 лютого — на думку Трумана — повинен бути пригадком для молоді всіх націй, як символ і пригада до боротьби проти поневолення серед безнадійних відносин... Цей день це навука для всіх націй. Світ додає до комунізм агресивний, що комунізм це те саме, що наїзд, репресія й поневолення. Не забувайте цієї лекції».

Українці в Бофало на стороні своєї честі

Бофало, Н. Й. — Місцевий польський «Дзвіник для Вишестіх» з 13 лютого надрукував огидний жарт-пашквіль про герб України. Наступного дня двох наших громадян, — представників місцевої філії У.К.Комітету: п. Андрій Дякун і п. Степан Шипилявий, відвідали редакцію згаданого видання та висловили своє обурення. Редактор часопису вибачився за це, мовляв, перекладання та обця обця публікація прохати пробачення. Того ж таки дня філія У.К.Комітету (англійською мовою) листом (англійською мовою) з підписом голови філії п. Лілі Були, в якому в достойний спосіб звертається увагу на

АЛІАНТИ ПЕРЕДАЛИ СОВЕТАМ ПЛАН ОБ'ЄДНАННЯ НІМЕЧЧИНИ

Бонн, Німеччина. — Аліантські високі комісари передали голові советської Конфедеральної Комісії, ген. Чуйковому копію приготованого заходно-німецьким урядом законопроекту для встановлення вільної, демократичної і об'єднаної Німеччини. В додатку до заходно-німецького законопроекту, заходні високі комісари від себе поставили справу вільних і тасмних виборів в цілій Німеччині за передумову будь-яких розмірів з Советським Союзом на тему киркового договору з Німеччиною, як це недавно пропонував за апробатою Москви єхидно-німецький уряд. Тепер чергового кроку в тій заходно-советській грі в Німеччині очікуються від Советів. В заходних колах рахують, що з уваги на

Тасмна американська зброя скріпить атлантиську оборону

Лісбона. — Тут з авторитетних джерел інформують, що оборонні зусилля НАТО і Європейської Оборонної Спільноти будуть в найбільшому часі безмірно скріплені тим, що всім цим оборонним силам цієї і по той бік океану буде поставлена до розпорядження наймодерніша тасмна американська зброя, яка ще ніколи досі не була в ужитку. Подобиці того, про яку саме зброю мова, де її держатимуть та як вона буде в потрібі використана — все це належить до найбільш бережливих тасмниць. Після основ-

ЗДАНО ДО ДРУКУ І ШЕ ЧИСЛО ТИЖНЕВИНА „СВОБОДИ“

Вже здало до друку перше число нового літературно-мистецького тижневика „Свободи“, що появиться з датою 28 лютого. Перше число цього тижневика, що буде розсилає оказію всім передплатникам щоденника „Свободи“, друкується вийняткову у формі та на папері щоденника. Друге та далші числа будуть друкуватися на восьми сторінках меншого формату та на крашчому папері. В першому числі, крім редакційних статей та матеріалів з науки й техніки, літературної хроніки, рецензій та багато інформаційного й розвагового матеріалу, друкується стаття: П. Голубенка „Гоголь і Шевченко“, Ст. Левицького „Мандри в птах“, С. Гордицького „Зустріч з Олегом Телого“, І. Керницького — „Добрий чоловік“ та інші. Число лютого розсилається на всі адреси передплатників щоденника, тих осіб, які замовили тижневик, але не передплатують щоденника, прохастесь негайно повідомити Адміністрацію поштовою, бо з технічних труднощів їхня адреса могла б бути пропущена. Далші числа тижневика вже розсилаються тільки на адреси тих, які вже замовили або ще замовлять його.

„Свобода“ вітає заслуженого редактора і приятеля українців

Нью-Йорк. — Редакція „Свободи“, доісвідуючи великі заслуги та приязнь до українців і їхніх змагань редактора відомого американського католицького тижневика „Американа“, о. Джона Ляфрєга, вислала йому 25-го лютого з нагоди 25-річчя його редакторської праці, таку телеграму: „З нагоди святкування 25-ліття Вашого редакторства —

Ще можна набути Календар У.Н.С. на 1952 р.

Адміністрація В-ва „Свободи“ повідомляє, що вона має ще на складі малу кількість Календарів У. Н. Союзу на 1952-тий рік, отже ті, що ще не придбали тої вартісної книжки з багатим інформаційним і літературно-мистецьким змістом, можуть набути її в Адміністрації „Свободи“, виславши замовлення та одного долара за примірник. Рівночасно Адміністрація прохас не Відділи У.Н.Союзу, які ще не розрахувалися з пересланим їм календарів, щоб вислати грошеву належність за них по можності якнайкоротшому часі.

Частинна затьма сонця в Індії

Курукшетра, Індія. — Вчора відбулася тут частинна затьма сонця, що її можна було бачити в Індії. Затьма можна було бачити тільки кілька хвилин, але багато астрономів астигли зробити дуже важливі досліді. Мільйони гіндусів у всій Індії згідно з своєю релігією вірили, що це вони своїми молитвами врятували світ перед загальною, бо перешкодили демонові Рагу, який вискакує з безодні на небо та старастя знищити свого давнього противника — сонце. В Курукшетрі, святий місце гіндусів, що лежить 97 миль на північ від столиці Нью Делі, зібрався пів мільйона прохан, щоб молитвами врятувати сонце. В цій місцевості, згідно з гіндуськими легендами Крішна вперше бачив затьму сонця і сюди приходять тепер прохані в часі кожної затьми сонця.

АТЛАНТИЙСЬКА РАДА ЗАКІНЧИЛА СВОЮ СЕСІЮ В ЛІСБОНІ

ВСТАНОВЛЕНО ГОЛОВНУ КВАРТИРУ В ОКОЛИЦІ ПАРИЖА; АНГЛІЄЦЬ ПЕРШИЙ ГЕНЕРАЛЬНИЙ СЕКРЕТАР НАТО

Лісбона, Португалія. — Рада Північно-Атлантичного Пакту закінчила в понеділок свою дев'яту з черги сесію, погодившись встановити головну квартиру НАТО (Норт Атлантик Тріті Організація) — Організація Північно-Атлантичного Пакту) в околиці Парижа, призначити на видатки головної квартири 426 мільйонів доларів та запропонувати пост першого генерального секретаря НАТО теперішньому англійському амбасадорові в Вашингтоні, сер Оліверові Френкові. Тимчасом НАТО увійшла в „дорілля“ стадію свого організування і тепер вже кожний з 14-ти членів того альянсу повинен призначити свого постійного представника в П. Раді, яка від тепер буде вже відбувати постійні сесії в своїй новій головній квартирі. Час до часу будуть відбувати окремі сесії теж міністри закордонних, військових і фінансових справ договірних країн, але дані чергові їхні сесії тепер вже не встановлено. Нова постійна Рада виконуватиме функції дотеперішніх заступниць членів Ради, хоча матиме багато більш повноважень та координуватиме теж праці Тимчасового Комітету Ради, Фінансово-Господарської Ради та Ради Оборонної Продукції. Нинішній пост генерального секретаря порівняно з тим, що був у попереднього команданта Ген. Айзенгауера. Околиці Парижа вибрано на постійній основі Ради з багатьох міркувань, між іншим тому, що там

Продовжується „мертва точка“ на переговорах в Кореї

Токіо. — На переговорах в Півмунджон в справі переселення в Кореї продовжується „мертва точка“ в трьох головних справах: репатріації полонених, будови аеродромів на території Північної Кореї під час перемир'я та контролю виконання постанов перемінних полонених, альянти не відступають від своїх становищ, щоб репатріація відбувалася виключно на добровільній базі, а комуністи домагаються примусової репатріації всіх полонених, без уваги на те, чи вони собі того бажають. Щодо аеродромів альянти обстоюють, що їх будова на ворожій території могла б бути підготовкою до нової агресії і тому на це не погоджуються, а комуністи з свого боку не відступають теж від свого домагання такої права. Суперечності в справах контролю виникли після того, як комуністи почали домагатися, щоб до нейтральних членів контролю зарахували теж Советський Союз, проти „нейтральності“ якого альянти мають дуже серйозні застереження і тому на нього не погоджуються. В останньому альянти запропонували компроміс, погоджуючись відступити від своєї пропозиції, щоб до нейтральних членів належала оспорювана червоною Норвегія, якщо червоні зрозуміють з сова участі.

Великі воєнні вправи на Середземному морі

Неаполь, Італія. — На водних Середземного моря почалися величезні воєнні вправи, в яких бере участь понад двісті американських, британських, італійських і французьких воєнних кораблів з доволі великою кількістю африканських портів. Цілістю воєнних вправ командували американський адмірал Роберт В. Карні, шеф альянтського південно-європейського командування. Конкретна ціль цих маневрів потрійна: 1. Технічні лінійні вправи в комбінованих діях флоту на довшу мету; 2. Проба зв'язку і комунікації в уявних воєнних обставинах; 3. Проба можливостей спідії кораблів і літаків збройних сил чотирьох країн.

В СУБОТУ ПОЧНУТЬСЯ АНГЛО-ЄГИПЕТСЬКІ ПЕРЕГОВОРИ

Каїро. — Єгипетський прем'єр Магер Паша повідомив єгипетський народ, що вже в найближчу суботу відновлені будуть англо-єгипетські переговори для полагождення конфлікту в справі британського каналу та в справі майбутньої долини Судану. Перші розмови відбудуться між прем'єром Магером і британським амбасадором в Каїро, сер Ралфом Стівенсоном. В своєму проголошенні прем'єр Магер заявив: „Я приготувався до швидких і рішальних переговорів, в яких не буде намарно витрати часу. Я не буду

СВОБОДА UKRAINIAN DAILY

FOUNDED 1893

Ukrainian newspaper published daily except Sundays, and holidays by the Ukrainian National Association, Inc., at 81-83 Grand Street, Jersey City 3, N. J.

Entered as Second Class Mail Matter at the Post Office of Jersey City, N. J. on March 30, 1911 under the Act of March 8, 1879.

Accepted for mailing at special rate of postage provided for Section 1130 of Act of October 3, 1917 authorized July 31, 1918.

За кожну зміну адреси платиться 10 центів

За оголошення редакція не відповідає.

Адреса: "СВОБОДА", P. O. Box 346, JERSEY CITY 3, N. J.

ШОСТА КОЛОНА

Теперішня метушня білої російської еміграції, скерована на рятуюн російської імперії після повалення комуністичного режиму, має всі ознаки шостої колонії, так само підірваної і так само загрозливої для законної політики Злучених Держав і очолюваного ними вільного світу, як донедавна була здемакована тепер комуністична п'ята колонія.

Пригляньмося коротко фактам. Як довго відносини між Соевським Союзом і Злученими Державами та їх союзниками були приязні або менше напружені, російська еміграція жила собі без будь-якого більшого політичного значення і ролі. Не було тоді ані "визвольних комітетів", ані "представників" неіснуючого "російського опору" в Соевському Союзі, ані будь-якої ефективної анти-комуністичної акції. Навпаки, під час другої світової війни російська еміграція, або шонайменше її частина, цілком легко включувалася не так в акцію боротьби західних демократій проти нацизму, як радше в рятуюн російської імперії, хай і червоної, перед загрозою розвалу не тільки з боку німців, але й з боку масових визвольних зривів поневоленіх Москвою не-російських народів і скерованих однаково, як проти Сталіна так і Гітлера. А коли після війни врятований західною зброєю совєтський режим проголосив заклик до повороту "на родину", то перед совєтськими консульатами у Франції, Бельгії, Югославії, Чехословаччині та інших країн з'явилися ті самі російські емігранти за візами на поворот. Українці, білорусини, поляки, балтійські народи та члени інших не-російських народів Соевського Союзу і його сателітів в тому самому часі кидалися під американські авіа, підірзували собі горла, щоб тільки не вертатися "на родину".

Після війни комуністична п'ята колонія продовжувала інтенсивно свою неперервну в засобах підірвну роботу в Америці та інших демократичних країнах. Українці, поляки білорусини, латві, естонці, литовці та інші не-російські емігранти були в услуженні проти цієї п'ятиколонної роботи, а їхні партизани на рідній землі приносили гекатомби жертв в активній боротьбі проти Кремля. Де тоді були російські емігранти і їх "визвольні комітети"? З часом між Америкою та її союзниками з одного боку і Совєтами з другого заіснував стан холодної війни. Положення погіршувалося, холодна війна розпалювалася і в тому процесі здемакованість та величезна міра унеможливлено комуністичну п'яту колонію. Шодо тоді почався справжній "рух" російської еміграції. Почали творитися комітети, з'явилися декларації, нагло заговорено про "російський опору", та почалася ціла теперішня метушня, що своїм ставленням східно-європейської проблеми та своєю меджемою приналежністю американській законній політиці абсолютно набирас характеру виразно підірвну шостої колонії.

Усі, або шонайменше велика більшість дотеперішніх публікацій та авторитетних заяв, як і документів на тему німецької поразки на Сході виявляють невідомість, що головну роллю в цьому відношенні зробили собі вороги тим, що не визнавали їх самостійницько-національних та державницьких аспірацій. Відомий публіцист Крейн повторив недавно загальне переконання членів колишнього німецького генерального штабу, що коли Америка хоче витратити війну з більшовиками, вона в першу чергу повинна заявити за створення незалежної української держави та держав інших поневоленіх Москвою народів. Публіцисти типу Кренкіо і ген. Фуллера назвали Україну "Ахилевою п'ятою" Кремля.

Як же дивно мусить вражати ціла теперішня метушня російської еміграції, скерована сто-відстоково в цілком протилежному напрямі. Для введення в блуд американського уряду і американської публіки опінії, в загальних резолюціях і заявах тої шостої колонії говориться про "право на самовизначення" не-російських народів, але рівночасно ведеться вся можлива акція та мобілізація опінії власне проти того, що єдино може забезпечити перемогу демократії: проти розчленування російської торії народів та ліквідації російської імперії.

Класичний приклад того дас поведінка цієї шостої колонії на конференції в справах психологічної стратегії у Вашингтоні. Російські представники однодушно голосували в користь резолюції про звільнення самовизначення всіх народів поневоленіх кремльською тираниєю і рівночасно поширювали брошури з дуже різким ставленням в обороні цілості російської торії народів.

Ціла та акція російської преси та російських організацій, до якої впливовим росіянам пощастило притягнути теж впливових, але незорієнтованих, або дезорієнтованих американців, має підірвну суттєвий характер і цілеспрямованість. Український Конгресовий Комітет та інші націоналістичні представництва зрештеші велику патріотичну прислугу Злученим Державам, як докладають усіх зусиль, щоб здемакувати цілу катастрофальну загрозу російсько-імперіалістичній шостій колонії та її теперішній акції.

Потрібні документи поневолення

Нема почесної справи для українського політичного емігранта, ніж справа пропаганди української проблеми за кордоном. Всі ми це ясно усвідомлюємо. Бо нема сумніву, що українське питання в минулому тільки тому не знайшло свого належного вирішення, що народи світу не усвідомлювали того факту, що без української матеріальної стратегічної бази, Росія ніколи не змогла б стати тим страховищем для світу, яким вона є тепер.

За період понад двохсотлітньої російської окупації України, наші автори виготовили багато матеріалів на цю тему. Особливо багато було написано за останні роки. Але все, що написано про російське панування на Україні, не систематизовано, не зібрано в якусь одну, добре зредаговану та ілюстровану збірку, звідки б чужинцеві міг би довідатися про найголовніше на цю тему. Ми масмо добре написані матеріали про Колиму, про Соловки, про голод 1933 року, про сжовини та ін., але ми не масмо такої мови "антології" всіх тих злочинів, яких зазнав наш народ від окупанта. Не масмо такої книжки, в якій вся наша трагедія — і політична, і економічна, і культурна — була б подана мовою конкретних цифр, фактів, діаграм, ілюстрацій. До того ж (і це найбільший мінус нашої пропаганди) з тих матеріалів ми дуже мало масмо таких, які були б перекладені мовою інших народів, окрема, мовою англійською.

Настав найкращий час, щоб на еміграції видати таку, ми б назвали, "Білу книгу" московського панування на Україні. Фактів, ми масмо досте. Йде тільки про те, щоб ті факти хотіли зобразити, відповідно — без зайвих, часто потрібних сентенцій і слів, обробити, подати їх в найрозумілішій і найкращій формі. Замість сентиментальних словослів, яких чужинцеві читач здебільшого не розуміє, така книга повинна говорити тільки мовою конкретних цифр, діаграм, ілюстрацій (також фото-ілюстрацій) і найхарактеристичніших фактів.

На підставі науково обгрунтованих даних, треба теж показати чужинцеві читачеві, що створення самостійної української держави є не тільки в інтересі українського народу, але у великій мірі в інтересі також інших народів, зокрема, народів Заходу. До того ж, книга не повинна обмежуватися лише періодом совєтської окупації України, але повинна охопити весь період московського загарбання України. Цим самим ми завдамо ще одного рішучого удару базисникам, що, мовляв, ворогом українського народу був і є тільки комунізм, а "руський" народ тут "ні причому".

Звичайно справа редагування такої книги вимагає солідної праці і солідних людей. Книгу треба видати кількома іноземними мовами — і, розуміється, англійською мовою, перш за все. Це вимагає також певних коштів. Видання такої книги було б справжньою колосальною вагою, і тому всі видатки нам стокарто оплачувати б. До того ж, видати більшу кількість поодиноких праць чужинськими мовами ми напевно ніколи не спроможемося (хоч на різних зборах і т. д. ми не раз дуже багато говоримо про це), але видати бодай ось таку солідну книгу ми можемо, і ми повинні це зробити. Маючи таку книгу в руках, ми зможемо сказати чужинцям: ось воно, наше і ваше українське питання, ось вона — ваша і наша трагедія!

Юл. Мовчан.

В полоні псевдооб'єктивізму

До найвидатніших постатей українського XIX ст. без сумніву належить М. Драгоманів. Завоювавши собі собі це місце проробленою роботою і залишенням тризлоспадом. Зі знаних і зовсім розумілих причин, докрити і зовсім особисті розгляди завзята боротьба. "За" і "проти" з дуже екстрами, а в зв'язку з тим дуже гострі, що вже заздалегідь позбавляв їх у великій мірі можливості бути об'єктивними. Автор цих рядків не думав прилучуватися ні до одних, ні до других, ані теж пропонувати на цьому місці своїх оцінок у справі М. Драгоманова. Предметом цих рядків з цю інше, а саме:

Майже всі без винятку оборонці М. Драгоманова і його спадщини, як оправдуючий аргумент мови М. Д. не був націоналом, а космополітом і інтернаціоналістом, висловлюють таке: 1) Тоді був такий час в Європі. Національне не грало ролі. Отже і М. Д., що був в найближчому і найчужішому ступні до передовою когортом мислителів і діячів Західної Європи, не міг піти іншим шляхом. 2) В час коли жив М. Д., Україна була дуже віддаленою, без

відповідної культурної верстви, без своєї свідомої інтелігенції, а насамперед без політичних діячів і акційних політичних рухів. Отже звідки з нього мав з'явитися націонал? Звідки він міг стати на національно-державницьких позиціях?

Силою привычки кожен автор чи доповідач у цій справі повторює саме ці аргументи, як непохитний након, і з почуттям вишости нахлискує до "об'єктивних оцінок", до "вдяду в факти", до "твердого ґрунту дійсности". А втім — об'єктивні оцінки, ці факти і ці дійсності зовсім не повторюють цього всього. Найкраще звернімо до них. Кожен, що завдає собі труд запізнатися ближче з об'єктивним Західною Європою в XIX ст., а зокрема в роках, які творили тло для вироблення духовного обличчя М. Д., тобто вісімдесяті загалом — рр. 1840—1880, переконається, що "об'єктивізм" наших об'єктивістів зовсім не об'єктивний, а "твердий ґрунт" їхніх фактів ніяким ґрунтом не є. Вирішеш п'ятно загальної рокам витиснуло: 1) в економічній промисловій революції, 2) в політичній боротьбі за розгортання

внутрішньої суверенності народу, що в великій мірі відбувалося в той час під прапорами лібералізму; боротьба поневоленіх націй проти своїх гнобителів за повне визволення. 3) в культурно-духовній площині було це продовження романтизму і пушкіновізації з ним тодішній націоналізм.

Візьмемо одну за одну західно-європейську країну в тому часі й побачимо саме це. Саме в тій атмосфері і в тій площині писали, творили і думали в Англії чоловік поет Брайнінг, історик Маколей, Філіпс, Стюарт, а насамперед історіограф Карлайл. У Франції Гюґо, Дюма, Бальзак, де Мюссе, історик Мішле, а потім довга черга інших. В Німеччині "золотий" добу Гете, Шіллера, Гердера, Лессінга, Канта, Фіхте, Гегеля помітний на той час пошквений лет, але й у ньому ті самі культурні елементи, той сам політичний патріотизм з основними нотами. Це зовсім виразно і без якогось сумніву ілюструє тодішній найвидатніший німецький поет, Уланд. Саме в тому часі Німеччина видала великих істориків, що по названій вторі ліній національного патріотизму створили цілу владу загальноєвропейської історіографічної течії. Ними були: Дальман, Нібуер, Ранке. Саме в тому часі Савінь в Німеччині дав нові основи для оцінки права і правових стосунків в лоні різних народів, ствердивши і захистивши, що "кожна нація має свою правну систему". Те саме можемо ще з більшим правом сказати про Італію.

Саме в тому часі постав в західній Європі національна музика, виростає з основ, духа і традицій кожного народу. Починає Шопен, через Берліоза, Гуно, Візе, Вагнера, Верді, всюди поважає, що національне є в центрі, є основне. Ось так виглядають об'єктивні факти і справжній реальний ґрунт тодішньої доби.

Певно, ніколи не бувас такий, щоб в якінебудь добу панували тільки один тон. Є головні течії, що визначають в основному характер доби, є і інші, дальшерадні з більшим чи меншим значенням в той час. Ті інші з або продовженням, відсагом відходячої епохи, або форпостом майбутнього, або тільки шуканням з якого не випливають нові великі історичні процеси, що створюють нові епохи. В обговорюваний час, крім загальних основних течій розвивалися різні соціальні течії, а серед них найважливіша науково-матеріалістична з Марксом і Енгельсом на чолі. Ця течія оперляла на виростаючу в той час нову верству фабричного пролетаріату, чим побудувала виключно міцну основу під свій дальший розвиток. Іншою була течія репретована у Франції Прудон, в Німеччині Штірнер, в Росії Баскунін, одним з найближчих приятелів М. Драгоманова, а в нас саме М. Драгомановом. Зпоміж них усіх М. Д. настроєний найбільше помірковано, в нього найбільше елементів лібералізму і немас тої пропаганди насильства, що є в інших, бо М. Д. був консервативним еволюціоністом. В недовому він близький до позитивістичних "законів" Конта, чи до лібералістичних оцінок Д. С. Мілля.

Коли ж іде про Україну, то вона насправді на той час була віддаленою у відношенні до ідей Західної Європи, але ж в ніякому разі не була голим степом, безводною пустинню під духовним і політичним оглядом. Це ж був

Демократія в монархії

(Донес з Лондону).

Смерть короля Юрія VI, його похорон і вступ на трон королеви Елізавети II. — ці події дали англійцям і широким світові нагоду ще раз придивитися до механізму Британської Імперії, в якій визначне місце займає інститут королівської діячності.

І найменший громадянин Британії добре розуміє, що королівська влада, як і титули королів — "з Вожої ласки" — все це тільки гарні декорації, бо державою править вибраний народом парламент. Однак ми бачили, як у цих днях усі групи Британської Громади Народів однодушно виявили свою пошану до традиції, що має в історії Англії тисячолітню давність.

Ще в 17 столітті, в боротьбі між парламентом і королівською владою, перемогло народне представництво. З того часу король репрезентує державу, але нею не править. Поки цей уряд має за собою більшість у парламенті, він може діяти. Коли втрапить домір парламенту, мусить відійти від влади. Король, за давнім звичаєм, мусить йти з більшістю парламенту.

Ця форма англійської демократії, на чолі з королем, видержала найтяжчі історичні іспити в 19 віці (війни з Наполеоном) і в 20 столітті (дві світові війни). Після 2 світової війни, Британія пережила глибоку соціальну революцію, але королівська влада лишилася непохитною, і король Юрій VI був добрим приятелем соціалістичного прима Атли. І ще одну революцію пережила Британська Імперія: перетворення бувавших колоній у самостійні держави (Індія і ін.). Однак ці незалежні держави визнають над собою номінальну владу англійського короля.

Перша і основна причина популярності королівського титулу

(не кажемо влади) в Британії — це пошана до закону і православу, яку від давніх часів виявляла англійська монархія. Король — в Англії — це в першу чергу слуга держави. Його повинність — репрезентувати націю, як цілість. В 19 і 20 століттях англійські монархи виступали не раз як посередники в напружених спорах між політичними партіями, а також старалися безпосередньо впливати на відносини між робітниками і підприємцями. Ще бувають князем Йорку — король Юрій VI займався соціальними проблемами своєї країни. Політичний уряд Парлі Праті після війни мало його пошану і ширшу підтримку. Завдання — перетворити Британію на "державу добробуту" в великій мірі здійснене. Англійська приказка, мовляв, "король не дасть нікому в Англії померти з голоду" — знаходить своє повне оправдання.

Кожний, хто слідує за подіями в розвитку країн Західної Європи, мусить спитатися перед очима вражаючим фактом: майже всі країни, що мають конституційні монархії, зберегли свободу і демократичний устрій (Швеція, Норвегія, Данія, Голландія, Бельгія, Англія цюмоу прикладом). В країнах, що мали режим абсолютної монархії, з безліччю парламентів, (Росія, Німеччина, Австро-Угорщина) прийшло до упадку цих режимів і до створення тираній — більшовицького або фашистського типу. Це значить, що конституційна монархія має непереможно більшу стабільність ніж абсолютистичні режими.

Конституційна монархія — це витвір демократії. На початку політичної праці супроти монарха здобула шляху, потім заможніше міцнало, а в 19-20 століттях політичну рівновагу поширено на всі верстви суспільства.

В. І.

час українського культурного відродження, яке, не зважаючи на миколаївську реакцію (1825-1854), постійно продвигалося вперед. А політичні настрої в незалежній мірі визначувалися словами Марковича до Реліса, "як же ми знайдемо в нас живий дух Полуботка" (1825). Цей "живий дух" не знайшов в пізніших роках відповідного сформулювання в політичній літературі. Політична думка тіла поволі в Кирилло-Методіївці і в "Громадах", творять підґрунт для українського Маці, цим побудувала виключно міцну основу під свій дальший розвиток. Іншою була течія репретована у Франції Прудон, в Німеччині Штірнер, в Росії Баскунін, одним з найближчих приятелів М. Драгоманова, а в нас саме М. Драгомановом. Зпоміж них усіх М. Д. настроєний найбільше помірковано, в нього найбільше елементів лібералізму і немас тої пропаганди насильства, що є в інших, бо М. Д. був консервативним еволюціоністом. В недовому він близький до позитивістичних "законів" Конта, чи до лібералістичних оцінок Д. С. Мілля.

Коли ж іде про Україну, то вона насправді на той час була віддаленою у відношенні до ідей Західної Європи, але ж в ніякому разі не була голим степом, безводною пустинню під духовним і політичним оглядом. Це ж був

мови тим, що "було це сто літ назад, коли українська літературна мова знемодалася ще в початковій стадії свого розвитку". Отже міг писати Котляревський і Гулак, могли писати Основаненко і чужинці, Марко-Вовчок — і то прекрасною багатомовною українською мовою! — міг писати Шашкевич і Голубович, міг писати Шевченко, як тут тоді "об'єктивний мотив" — недорозуміння українська літературна мова. Цього самого калібру є і інші "об'єктивні мотиви" в цій же самій статті: "Реліґіоза" і "Мертві Душі" він міг писати лише російською мовою. Бо то були російські типи і говорили вони цією мовою... А що ж тоді сказати про "Вечори на хуторі", або про "Тараса Бульбу"? А воно... теж написані російською мовою. Безчисленна кількість найвидатніших світових авторів створили шедеври, пишучи в мові свого народу на темі і про героїв зовсім інших народів. Це в ніякому разі не зменшає мистецької вартості цих творів.

Отже, — цих об'єктивних і не-об'єктивних причин треба шукати там, де вони є, а не скидати вини на відсталість нашого народу, його недорозвиненість, брани, некультурність, тощо. А насамперед причин поступків людини треба шукати там, де вони є, в найбільшій мірі с. ґебто в психіці і в характері людини.

Я Гайвас.

Іван Світ

ЗЕЛЕНА УКРАЇНА

(Назва й межі).

Територія Зеленої України є відомою світові під різними назвами в залежності від того, хто був нею зацікавлений, чи які він мав національні та політичні погляди. Для більшості сторонніх людей ця країна мала назву "Дальнього Востока" — Далекого Сходу, або чого, як — "Русский Дальний Восток". В совєтській літературі вживається термін — "Дальневосточний край". Саме ж населення країни, називало країну від середини минулого століття "Зелений Клин". Ця назва відносилася головним чином пізніше до Приморщини — Уссурийщини. Згодом, в часі революції 1917-1922 рр., коли існував український представницький орган — Далекосхідний Секретаріат, вживалася назва — "Нова Україна". В останній час все більше поширюється назва — "Зелена Україна". Термін "Зелена Україна" походить від назви Примор'я, як то було з назвою "Зелена

чої акції від середини минулого століття.

Від цього часу селяни почали називати країну — "Зелений Клин", або "Нова Україна". Українські політичні та громадські діячі часів революції все вживали назву "Зелений Клин" та "Нова Україна". Найбільш впливовий часпис, під ред. Дмитра Вороника, у Володимирості мав назву — "Українець на Зеленому Кліні".

В літературі останніх десятиліть все більше стала вживатися назва — "Зелена Україна", якої тримасмося далі й ми в нашій розвідці.

Ця назва має в собі все: вона охоплює територію певного розміру, її повні історію, її політичні прямивання, як рівнож ідеологію певного політичного руху, що національно зв'язаний з великим українським прямиванням до незалежності.

Зелена Україна на суходолі має такі кордони з сусідами, що їх ми починаємо описувати від берегів Японського моря, у р. Тюмень-Ула, що відділяє південну частину Приморщини від Кореї (Північної). Від пункту на р. Тюмень-Ула, де збігаються кордони трьох держав: Кореї, Маньчжурії (Хіна) та Зеленої України, державна лінія йде на північ гірським пасмом до берегів озера Ханка, до того місця, де в нього вливає р. Тут границя лінія повертає на

рез озеро до р. Сунгача та її течією до р. Уссурі й далі цією річкою до місця її впливу до р. Амура. Тут границя лінія повертає на захід та тягнеться рікою Амур аж до місця, де р. Шилка та р. Аргунь зливаються разом.

Річка Аргунь далі творить кордон між Зеленою Україною й Маньчжурією та Монголією. Від р. Аргунь кордон тягнеться гірською частиною Монголії та Прибайкальщини до точки, де кордон переходить 105-тий ступень східної довжини, недалеко від м. Чакір. Далі, прямою лінією до устя р. Верхньої Ангари. Від цього устя на північ приблизно вздовж 110-го ступня східної довжини до самого Північного Крижаного Океану в Катангінській затоці. Вся територія на схід від 110-го ступня належить до Зеленої України.

Що торкається морського берегу Зеленої України, то він є такий: від 110-го ступня Східної довжини, на березі затоки Катанга на далекій півночі, лінія тягнеться берегом Крижаного Океану до протоки Беренга, що відділяє Азію від Північної Америки (Аляски). На цьому великому просторі з чимала Чауська затока, величезне гірло р. Лєня, потім гірла рік: Коліми та Індигірки. Найужча частина протоки Ве-

ринга створюється через виступ далеко в море рогу Дежнева. На південь від нього є дві затоки, відкриті до моря Беринга-Анадирська й Олюторська. До першої вливає р. Анадир, що є головною річкою Чукотського півострова. Далі на південь, між морями Беринга та Охотським, вдається далеко на південь великий півострів Камчатка. Камчатка має при своїх берегах кілька заток. При східному: Корфа, Камчатська, Крокоцька та Алачінська. Остання є найбільшою, при ній розташоване м. Петропавлівське. При західному березі насправжні немас значних заток, крім як біля Полаїни.

Великим зачином морем Зеленої України є Охотське море. Воно відділюється від Тихого океану (Пацифіку) ланцюгом Курильських островів. Охотське море має кілька важливих заток: найбільші — Пенжинська та Гижигінська, потім чудова — Ямська губа, потім — Тауська й Ольська. Південно-західна частина Охотського моря має ряд добрих заток різного розміру, серед них найбільш важливі: Удська, куди вливає р. Уда, Тутурська, Ульяновська, Сахалінська.

Берег Приморщини, від гірла р. Амура до самого півдня — Поворотного Рогу, назавгал творить мало заток тому, що гірські пасма тягнуться вздовж берегів, а не

виходять до моря. Але все ж таки в самій Татарській протоці є дві гарні затоки: Де-Кастрі та Імперіаль (старовина назва Барракута). Далі на півдні є ряд заток і серед них гарна — Св. Ольги, Терней, Опрічник, Тетохе, Св. Володимира, Преображення та Успіння.

Південний беріг Приморщини, або аластивого Зеленого Кліну, до якого виходять південні частини гірських пасм Сихоте Аліну, має багато різного роду заток, більшість з них є глибокі й дають добрий захист для кораблів. Дві з них великого розміру — Ассурийська та Амурська, що є по обох боках великого півострова Муравьєва, в якому є теж гарна затока — Золотий Ріг. Від виходу Золотого Рогу на південь тягнеться група островів архипелагу Імп. Сагенії. Серед них головний острів — Руський, з доброю затокою — Новик, потім менший острів — кн. Аскольда та інші менші значні.

При березі Золотого Рогу розташоване м. Володимиросток. Це майже єдиний порт Зеленої України, що не замерзає під час зими, хоч затока Св. Ольги також не завжди замерзає. В інших частинах берегів Зеленої України пливання на протязі кількох зимових місяців зовсім припиняється на різні речинці, в залежності від місцевості та умов погоди.

В самій південній частині Приморщини є ще гарна затока — Посет та ряд дрібніших заток, головню при устях річок.

Майже всі головні затоки та місцевості Приморщини були відкриті для світу європейськими дослідниками. З них — Ляйперус досліджував береги о. Сахаліна, відкрив затоку Де-Кастрі та Імперіаль, також береги докрити сучасною Володимиростоку. Вільність назви, що з'явилася потім на західно-європейських мапах кінця XVIII та XIX століть, тепер забули, хоч делі задержалася, але в обмислюваному вигляді. Про це буде мова в окремі розвідці "Історичний огляд географії Зеленої України", докладніше — нарис її дослідів та відкриття для європейського світу.

5. січня 1952, Джумо, Аляска.

Бути членом Українського Народного Союзу, значить належати до такої української організації, яка об'єднала в Америці й Канаді найсвідоміші українські сили в одній ідеальній монархії та доставила його на службу нашим країнам та нашому поневоленому українському народові.

О. Кейо

ПО СТОРІНКАХ РОСІЙСЬКОЇ ПРЕСИ

Майже щоденно на сторінках "Н. Р. С." подаються статті, що закидають брудом нашу історію, традицію, культуру. Це можна пояснити тим, що визвольна справа з кожним днем набирає все більше актуальності. Тому російські називають українську еміграцію "фашистами", "людоїдами", "бандитами". Інші пишуть "поучительні" статті, в яких доказують, що російський народ завжди був визвольним повстанцем, а п. Уранов намагався довести, що Росія ніколи не винуватимала національних меншин та не займалася, ні при царській імперії ні тепер, та ніколи нікому не заповодила найменшого злочину.

Сьогодні світ досліджує трагічну справу Катині. Але хіба ж це перший злочин Росії перед людством? Хіба ці злочини робила тільки комуністична Москва в Катині чи Війниці? Петро перший на кістках українських козаків побудував Петроград.

Катерина друга, розправлялася з козаками по-звірському, а все українське селянство заковувала в тяжкі ланцюги кріпацтва.

В 1930-31 роках понад 5 відсотків нашого селянства томилася по тюрмах і концтаборах. Сіклих наших малих дітей, розірвали сибірські ведмеді, або поїли вовки! Хіба це не є злочини?

В 1932-33 роках знищено до 8 мільйонів нашого селянства. А 1937-38 роки? Це були роки терору, про які тільки знають підземні камери НКВД та той хто випадково вирвався з них на світ Божий. А сьогодні "Н. Р. С." закидає нас болотом, називаючи "людоїдами", "бандитами" та ін.

В Кірічков пише в Н. Р. С., що він прожив 22 роки на Полтавщині і ніколи ні від кого не чув, що існує неприхильне ставлення до росіян. Я можу відповісти, що я прожив в Донбасі 30 років і теж ніколи ні від кого не чув, що тов. Сталін ворог народу, що більшовицька система це рабство або, що Росія тюрма народів. Навпаки ми всі чули і навіть самі говорили, що СССР є земний рай, тов. Сталін є сонце, яке його обогривало, а всі повновелі народи без кінця твердили, що дякуючи тільки російському народові, всі інші народи знайшли собі місце в цьому земному раю.

Що було б тому бідному полтавцю, який він висловив свою дилему любов до окупанта? Кожному, хто жив в той час в СССР, відомо, що голодом було охоплено вся Україна, а що ні в одній російській області голоду не було, навіть пригородні російські області до України, як Курська, Воронізьська не голодували.

В той час, коли на Україні селянство вмирало з голоду, міста на Україні, де жило багато росіян, були взяті на обмежений пайок, то де ж могли росіяни вмирати з голоду?

Були на Україні і російські села, — так звані переселенці, про які можна навести такі факти: В Констанинівському районі Сталинської області, було переселення двох сел — Торське і Ново-Артемівка. Коли в 1932 р. в усіх українських селах забрала влада увесь хліб, як говорили "під міл", то в переселенцях селах не взяли навіть податку, мотивуючи тим, що переселенці ще не обжилися на нових землях. В Старобільщині вмирали майже поголовно всі села, а переселенці села, як Ново-Казань, Астраханка, Воробйовка та інші залишилися неушкоджені. Таких фактів можна навести десятки. Кожному українцеві відомо, що всі переселенці із Росії на Україну, доставили найбільшій землі, переміш майна і родина за рахунок держави, державу допомогли в будівельних матеріалах, і, крім усього того, на 5 років звільняли від усіх податків, поки обживуться на нових землях, а український селянин, не мав можливості купити фунт двохів на ремонт своєї ха-

ти, бо він вже "обжився" на своїй землі.

А сьогодні п. Уранов, заперечуючи факт окупації України, пише: "хіба коли російський, або Кадузьський мужик говорили українському селянину потіснитися на своїх землях? Хіба колинебудь російський мужик говорив українському селянину: „помілясьмося землями"? Певно, що цього не говорили: „ані, потіснитися", „ані, помілясьмося". Російський уряд ніколи не звертався в ці справі до українського селянина, а просто виганяв його на Сибір.

Під час царської імперії графі та князі володіли в Україні по 20-30 тисяч гектарів землі, а наш селянин мавчи 1-2 гектари мусів їздити і обробляти за 10-15 кілометрів. І хіба ж ці графи та князі просили у нашого селянина потіснитися?

П. Уранов проливає слози в "Н. Р. С." за наш нарід, який сьогодні страждає під комуністичним ладом і доказує, що ці страждання походять не від окупації Москви, а від українських комуністів і Москва там ні в чому не повинна. Ми радімо п. Уранову переглянути союветський керівний апарат на Україні хоч би з газет, щоб він переконався в своїй "правдмовності".

П. Уранов пише, що українське слово й національна пісня ніколи не були переслідувані російським урядом, а навпаки, поширювалися, особливо за союветських часів. Отже ми не будемо пригадувати Валуських та інших старих часів, коли „халхадський" язик взагалі рахувався москалями по зорним і був забороненим, а візьмемо найкраще, — особливі часи, як пише п. Уранов. Я в 1928 році проїхав під арештом 2 дні за те, що співав з хлопцями: „Катерина, вража баба, що ти народила". Степ широкий, край наш рідний ти занепастила!" і тільки на допиті в слідчого я розсолопав, що я співав „контрреволюційну" пісню. Яке відомлення „Катерина, вража баба" мала до союветської „контрреволюції" всім ясне, тільки не ясне воно „освіченим" журналістам з російських газет.

За союветських часів відомо було співають пісні старих царських часів: „Валю дело под Полтавою", це те „дело" коли Петро І. покоровав Україну під Полтавою, і ця пісня не була контрреволюційною, а ось Союсар написав вірш „Любіть Україну" ще в 1944 році, та й до цього часу ніхто не розказався за цього перед „братом". В той же час в усіх закутках Союветського Союзу вільно лунає радіо „Хороша страна Болгарія, а Россия лучше всех". Чому про „дело" Петра першого можна співати, а про „вражу бабу" не вільно? Чому мусить бути Россия „лучше всех"?

П. Уранов відкриває, що російський більшовизм несе народом світу не імперію, а ідею комунізму. Але світ знає, яка ця російська ідея, бо така ідея під плащиком комунізму прийшла вже в Латвію, Литву, Естонію, Карело-Фінлію, Вєсарабію, Монголію, та в ряд інших держав. Секретар Стєйту Дін Ачесон добре висловився за цю 500-річну ідею, на яку хворіють росіяни.

П. Уранов не обійшовся в своїй писанині без провокативної правди життів проти українців. Хіба ж це українське гасло: „Вей живое, спасай Россию!", що вийшло ще в 1905 році і поширювалось по всій Росії в 1917-20 роках.

А. Дикий пише, що українським сепаратистам удається збирати на різні антиросійські маніфестації по 3-5 тисяч людей тільки тому, що українська еміграція живе під страхом „СВ", та закликає всі російські церкви та організації допомогти українцям визволитися з-під страху „СВ".

Чому Дикий збирається визволити з такої „неволі" тільки українську еміграцію, коли на цих маніфестаціях виступають й американські сенатори, конгресмени і представники інших повновеліх Москвою народів. Невже ж

ці американські сенатори, конгресмени, а з ними поруч тисячі представників повновеліх народів, ідуть на українські маніфестації під страхом „СВ"?

Інший автор „Н. Р. С." п. М. Вейнбаум доводить, як гарно жити всім національностям в одній неоподільній державі, і приводить приклад ЗДА. М. Вейнбаум не хоче зрозуміти, що Злучені Держави Америки не мають пануючої нації, і ЗДА не поділені на національні території, а в кожній місці, в кожній будинку живуть десятки різних національностей, в той час, коли російська імперія складалася з національних окупованих держав, які підлягають одній пануючій нації.

Сьогодні народи Латвії, Литви, Естонії, Польщі, Чехії, Монголії та інші не бажують своєї державної незалежності і щоденно відбивають сотні телеграм в Москву з подякою руському народові за щасливе життя в одній родині? І міді в одній пісні і промові цих народів не говориться, що їм так щастя принесла армія, українці чи більшовики, а тільки великий російський нарід.

М. Вейнбаум забуває про те, що сьогодні кожна нація скидає з себе „опіку" старшого брата, і хоче бути в родині народів всього світу незалежною. Таку незалежність вже дістали. Палестина, Бурма, Індія, Єгипет, Пакистан, Пейлон та інші. Хіба жиди з арабами не могли творити одну родину, або Пакистан з Індією?

Коли 5 років тому Голандія посилає свої війська в Індонезію, щоб розгромаити там „сепаратистів", то Черчил з усмішкою сказав: „Голандці! Ви спізналися на 100 років". І як бачимо, Черчил і його земляки не лазили по архівах американської історії і не кричали „здобутого не отдам!". А дали незалежність 600 мільйонам інших народів.

„Н. Р. С.", здається, вирішило стати само російським Лініолором бо у своїм кабінеті при редакції „Н. Р. С.", почало друкувати „Східняк".

Не досить того, що ми при гітлеризмові були східняками, же й на руках носили тавро східняк „ОСТ". Можливо, тепер нам теж запропонують носити нашивку з східнячними таврами? Можливо, імперіялістам пощастить сьогодні знайти кількадесят малоросів, але увесь український нарід, з яких би областей він не походив, відкачесь від цього.

Дід Тарас пише в „Східняку", що в „нашій" хаті — себто в Росії — живуть діти однієї родини, які в революційні бразі І. Грозьки були братами і сестрами, менший і ряд маленьких братів. Цією родиною мусить керувати старший й найрозумніший брат.

І чому світ так противиться сьогодні проти російської агресії, чому б не піти американцям, англійцям, французам та іншим в цю велику родину під керівництво такого розумного брата, як це хоче „Східняк"?

„Східняк" пише, що росіяни завжди були визволителями повновеліх народів. Чи це не є слова всіх білих і червоних російських вождів?

В цьому ж часі писав напад на Українську Повстанчу Армію, — ніби під час німецької окупації, УПА ніякої боротьби проти німців не вела, а займалася вилузуванням жидів та росіян. Більшовики від 1945 по 1951 рік без кінця лають УПА, але й вони навіть не закидають таких злочинів. Що ж до нищення жидів росіянами, то думаю висвітлити це в окремій статті.

А ось там же п. Катеринич пише, як це погані галичани й які то гарні люди росіяни, що ніколи нікого з галичани не зробили.

Чому Катеринич не розкаже, як в 1930-31 році винидали у вікна українських маленьких дітей, зимою, при 30-35 ступнях морозу, і вивозили їх з матерями в ліс за дрови? Або, як дітей з матерями вивозили на каторгу і на дорогу давали мукі пополам з піском, щоб з голоду скоро не померли? А це ж робили от московські „тисячники". Чому він не напише, як в 1933 році назустріч потугу, Київ-Зверово ч. 82-83, вилізали з сіл Полтавщини, Київщини, Харківщини, десятки тисяч напів живих трупів українських селян і просили спасіння. У кого? А скільки з них знайшло спасіння під колесами потягів „Москва — Баку", „Москва — Тбілісі", „Москва — Соча" і т. д.

А хто їздив тоді в цих потягах, українське селянство, чи може окупант розкатував по великих просторах окупованої землі? А скільки тисяч українських селян пішло на вічну каторгу по закону від 7. 8. 1932 року за свою власну картоплю, і то тільки за одну картоплю, або за один колосок зерна? А цей закон був спеціальний виданий Москвою для українців, коли підготували штучну голодомор.

Петро І. не похоронив під Полтавою України, хоч він і казав, що Україна похоронена. Катерина

ПОДАТОК СОЦІАЛЬНОГО ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ ДЛЯ ТИХ, ХТО ПРАЦЮЄ НА СЕБЕ

На 1-ше січня 1952-го року було приблизно 4.600.000 осіб, що працюють на себе, тобто провадять маленькі підприємства чи торгівлю, як власники чи співвласники, і заробітків на рік 400 доларів. Відтепер їх також включено в систему соціального забезпечення, і вони вперше зобов'язані платити на соціальне забезпечення, якщо вони платять федеральний прибутковий податок за 1951-ий рік. Отже, власники маленьких підприємств дістають право на федеральне забезпечення в старечому віці. Сюди входять такі підприємства (бізнес):

Роздрібні крамниці (бакалійні, м'ясні, цукеркові, галантерейні), бари, ресторани, салони краси, газетні киоски, перукарні, пральні, крафедні майстерні, таксі, чистіння черевиків, друкарні, маленькі фабрики, агенції продажу нерухомого майна, а також люди, що працюють самостійно, як от кавці та кравці, художники, письменники, фотографи, малювальники, режисери, незалежні від кожного контрактори, або суперінтенденти (менеджери), тобто управителі будинків з меблями, кімнатними чи паркувальними місцями.

Отже, люди, що працюють самі на себе в усіх видах підприємств, виробництв чи торгівлі, мають право на забезпечення в старечому віці. Звідси закон виключає таких осіб:

Власники фарм, лікарів, адвокатів, дентистів, архітектів, оптомістів, ветеринарів, хіропакторів, практиканти християнської науки, ліцензовані приватні бухгалтері, ліцензовані й зареєстровані або затверджені на повний час бухгалтері (у деяких штатах не ліцензовані бухгалтері, що не працюють приватно, мають право на пенсію соціального забезпечення), директори погребальних закладів та професійні інженери. Священники, або члени релігійних орденів також не мають права на соціальне забезпечення.

Особі, що працюють на себе в підприємствах, виключених з системи соціального забезпечення, можуть бути і працевлаштування, і працівниками. Але у відмінні від того, хто має працю, враховану соціальним забезпеченням, вони мусять платити аліквоту на покращення прибуткового податку з суми, що в них заробили, працюючи на себе (якщо вони мали принаймні 400 доларів протягом року) і платять податок соціального забезпечення в додаток до свого регулярного прибуткового податку. Процедура ця дуже проста.

Новий рядок — 5(B), сторінка перша форми 1040 на прибутковий податок, тут названий податком для самозатруднених, призначено для визначення податку на соціальне забезпечення. Його треба проставити в спеціальній графі С, як разом із додатковою графою С-а мусить бути включена в форму 1040 прибуткового податку (обчислення податку для самостійно затверджених починається з рядка 25, графа С).

Заробіток особи, що працює на себе, позначений у графі С, буде записаний на його рахунок соціального забезпечення і дає право на місячну пенсію для нього та його родини в його старечому віці, або для його утриманців, коли він помер.

Податок вносить 2,25% від заробітку нетто, від суми до 3.600 доларів у 1953-му році (заробіток, менший від 400 доларів на рік для самозатверджених, а також вищий від 3.600 дол. — не береться до уваги для права на пенсію соціального забезпечення). Цей податок піде до забезпечального фонду, звідки виплачується всі страхові пенсії.

Заробітків, що їх подали особи, що працюють на себе, мають бути чисті заробітки (весь прибуток — мінус законні видатки, пов'язані з підприємством), з кожного, але разом з усіх їхніх підприємств, що підлягають законам

П. торгувала людськими душами українського селянства, але всіх не перепродавала. Валуса розпеченим залізом випинав „халхадський" патріотизм, але не випік. Політбюро голодом і терором нищило український нарід, але всіх не знищило. І тепер ніякі методи терору, насильства і брехні не знищать духа в наших народі, і не розірвуть братерського почуття українця наддніпрянця і галичанина.

Ми українці-наддніпрянці радімо росіянам не пропонуємо нам своїх опік, плещіть і т. д., а подумати про те, що треба зробити, щоб російський нарід жив у своїй демократичній державі і був добрим сусідом нашого й інших народів, що також прагнуть жити в своїй вільній демократичній державі.

про соціальне забезпечення. Проте, деякі прибутки не беруться під увагу при визначенні податку соціального забезпечення. Податок не стосується, наприклад, ренти з нерухомого майна, якщо ця особа не провадить бізнесу з цим нерухомим майном, а також до відсотків з дивідендів та страхових, якщо ця особа не бізнесмен у страхуванні.

Особі, що працюють на себе і провадять власні підприємства, мають подати і свій заробіток з підприємств та свою платню, що вони її дістають від своїх працевлаштувань. Спочатку буде взято до уваги їхню платню, а потім заробіток з бізнесу. Прикладом, Як працює на фабриці якусь частину року й має там заробіток 2.500 дол.; протягом решти часу він провадить, спільно з іншим партнером, бізнес, що дає прибутку 2.800 дол., який має поділити на двох нарівно. Платню, що її він заробив на фабриці й зголови власник фабрики, пропоставляє в графу С і каже, що він, працюючи на себе, заробив чистих 1.400 дол. (половину від 2.800). Разом Ваш заробіток становитиме 3.900 дол.; але тільки 3.600 дол. береться до уваги для податку на соціальне забезпечення.

З ЖИТТЯ ГРОМАД І ОРГАНІЗАЦІЙ

Нюарк, Н. Дж.

Відділ ОБВУА.

В дні 1. І. 1952 відбулися під проводом І.ж. Савойки річні збори членів. По закінченні діяльності тов-а та обговоренні дискусії, в якій порушено різні, актуальні для т-ва питання, вибрані до нової Управи: Ю. Кононів (голова), В. Бакун, О. Слоневський, Д. Паленко, О. Утриско, В. Сигалів, С. Храневич, до Контр. Комісії: В. Кушнірєвич, В. Сіманіч, Н. Гаврилюк. Тов-о налічує 65 активних членів. Десять осіб з приводу виїзду з Нюарку, перестали бути членами. На зборах тов-а вирінуло домагання членів: негайно подбати про власну і відповідну домішку навіть спільно з іншою установою, бо брак такої домішки — як всі підкреслювали — спливає бажаний роз'їзд тов-а. З доручення місц. У. П. К. тов-о влаштувало в дні 1. І. 1952 в залі укр. централі в Нюарку Свято Державності, на якому виступив д-р Шлемкевич гарнунімістом і формою доповіді, а пані Кононіва з чуттям, і відповіду до Свята декларації. Голова т-ва п. Ю. Кононів відкрив і закінчив гарним, коротким словом це небудене Свято, на якому відспівано гімни: державний — американський і український — національний. На Свято було запрошено усі українські організації і установи в Нюарку. Все ж таки був замінний брак осіб давньої іміграції та молоді. Збірка по покриттю видатків у зв'язку зі Святом зістала перерахованою до Укр. Нар. Фонду. Було ще окремо влаштоване Свято Державності різномірно при такому самому не надто великому числі учасників. Мимоволі насувається питання, чи і кому це потрібне, щоб замість об'єднаними силами влаштувати одно величаве Свято, ми розсипаємось і окремо, не перший раз це, святкуємо 90-ті Роковини смерті Т. Шевченка у 1951 р. Листопадове Свято — 1951 р., а тепер Свято Державності. Сподіваємось, що в біжучому році вже спільними силами влаштуємо величаве Свято роковин смерті Т. Шевченка в Нюарку.

Радіопередача в дні 6. І. 1952. Тут радіостанція передавала наші коляди у виконанні хору „Трембіта" під управою п. П. Куриленка та солістів пані Г. Ярлик в супроводі фортепіанових пані Г. Клим. Відповідання колядок і солістів п. Зятин попередали пояснення о. Лаптути в укр. і англ. мовах. Закінчила цю радіопрограму гарна, примінена до Свята Різдва промова о. Красевського.

Бружок Приятелів Плату в Нюарку. Заходом ініціативного Комітету відбулися в дні 25. І. 1952 у платовій домішці в Нюарку (Велмонт Евіно 9.) заг. збори Кружка, на які мимом робочого дня зійшло численно громадянство, а в першій мірі родичі дітей з Нюарку, яким на серці лежить виховання і будучість нашої дітвори. По виборі президії, до якої ввійшли д-р І. Карапінка (предсідник) і мгр. М. Кіндрачук, секретар, відчитано протокол ширшої наради родичів плат. молоді та Приятелів плату з 20. Х. 1951. Після звіту з праці ініціативного Комітету та відчитанні і прийнятті правильника Кружка Приятелів

НОВИЙ ВИПУСК „ЖИВОЇ ГАЗЕТИ"

Нью-Йорк. — З літературно-Мистецького Клубу повідомляють, що в найближчому п'ятницю, 29-го лютого, там відбудеться черговий (другий) випуск „Живої Газети", приготуваної Секцією Журналістів та з участю: М. Донцової, В. Душинна, М. Понетічка, Л. Лимана, П. Сагайдачного ат інших. Початок в год. 7:30 ввечері.

Отже, Ви маєте заплатити 2,25% податку для самозатверджених від суми 1.100 дол. (тобто 1.400 дол. мінус 300 дол., що перевищують понад норму Ваш загальний заробіток). І сума, з якої виходять Ваш податок соціального забезпечення, буде показана, як 3.600 доларів.

Кожна особа, що буде платити податок соціального забезпечення (для самозатверджених) в додаток до регулярного щорічного прибуткового податку, повинна мати картку соціального забезпечення. Багато осіб, що працюють тепер на себе, працювали колись у підприємствах, охоплених системою соціального страхування, і вже мають такі картки. Можливо, що таких людей є більшість. А ті, що ще не мають карток, мусять негайно звернутися до найближчого відділу Соціального Забезпечення, або дістати в поштовому відділі блиск аліквоті.

ВІДВІДИНИ ГОЛОВИ СУА І МІСТОГОЛОВА СФУЖО В ОТТАВІ

Пані Олена Лотоцька, голова СУА, та містоголова СФУЖО, що відбуває поїздуку по відділах СУА, завідала тими днями до Оттави, столиці Канади.

В Оттаві вона відвідала голову СФУЖО п. Олену Кислевську та з нею й іншими членами Управи СФУЖО відбула наради.

З нагоди відвідин п. Лотоцької український Жіночий Клуб в Оттаві приготував зустріч шахової гості з представниками канадських жіночих організацій та українським громадянством.

Пані Лотоцька була запрошена до першої жіночки-майора міста, відомої суспільної діячки д-р Шарлотти Віттон. Також відвідала вона пана сенатора Вілсона та пана К. Гейвард з міністерства горючості.

Усі ті визначні жінки Канади та організації, які вони заступають, живо цікавилися справою СУА і СФУЖО, головню акцією „Матері і Діттини". На жаль, з причин жалоби після смерті короля Юрія VI. треба було відкласти підготований товариський чай з канадськими організаціями та їх представницями, на якому пані Лотоцька була запрошена промовляти про працю українських жінок в ЗДА як також інтер'єр в радіо, бо на вістку про смерть короля відклали усі товариські зібрання і скасовано всі радіо-програми крім жалобної музики. Однак другого дня, себто 7. 2. коментаторка п. Фергусон подала в радіо довшу вістку про приїзд п. Лотоцької, як і про діяльність тих організацій, які вона заступає.

Місцева преса помістила довші нотатки про побут п. Лотоцької, як також її інтер'єр з репортажем з щоденників.

Зустріч з українським громадянством відбулася в залі місцевої бібліотеки. П. Лотоцька говорила про працю СУА, завдання СФУЖО та працю Українського Конгресового Комітету. Разом з п. Лотоцькою виступила член Управи СФУЖО п. Олена Залізничкова, одна з піонерок українського жіночого руху від самих його початків. Вона говорила про початки Українського Жіночого Руху.

Українське громадянство з жалом пропало п. Лотоцьку. П. побут та виступ з'єднали її симпатії канадського українського громадянства.

О. К.

Промовця на маніфестації українських і американських, та обговорено докладно технічне переведення маніфестації. В тій справі заповідні ще одні збори маніфестаційного Комітету на день 2. березня 1952, на яких обов'язані являтися делегати установ і організацій ньюарської округи та зголоситися до праці для організування масової участі нашого громадянства у маніфестації. У. П. К. рівнож звертався до всіх установ і організацій в Нюарку з закликом у справі масової плати членами цих установ і організацій українського національного податку до У. К. К. і далі слідкує за тим, чи всі громадяни в Нюарку виповняють свій національний обов'язок.

Балетний Вечір.

В дні 3. ІІ. 1952 у великій, переповненій вщерть залі Укр. Центр. (закінчення на стр. 4-ій)

УВАГА!

Заходом Тов. Запорозька Січ, Від. 367 у Рочестер, Н. П.

улаштує:

ВЕЛИКИЙ БАЛЬ

В СУБОТУ, 1-го БЕРЕЗНЯ 1951 Р., в год. 8-й ввечері. В УКР. АМЕРИКАНСЬКІМ КЛУБІ, WILSON & HUDSON AVE.

Тов. запрошує весь український загаль до численної участі. Смачні перекуси, добра напівка й весела забавка та танки до музики В. Поповича. Послідній Баль перед постом. Згідно з Тов. статуту, кожний член має прийти на баль, як не поїхав би в карний у сумі \$2.25. За добру забаву ручити — Валерій Кітєт.

УВАГА! — ЕЛИЗАБЕТ І ОКОЛИЦЯ!

ДРАМАТИЧНО-ХОРЕОГРАФІЧНИЙ

ГУРТОК „ДЖЕРЕЛО"

при

МОЛОДІ ОРГАНІЗАЦІЇ ДЕРЖАВНОГО ВІДРОДЖЕННЯ УКРАЇНИ ОДВУ В НЬО ПОРКУ

запрошує на:

ВЕЧІР УКРАЇНСЬКИХ ТАНКІВ

що відбудеться:

В НЕДІЛЮ, 2. БЕРЕЗНЯ 1952 Р.

В УКРАЇНСЬКОМУ НАЦІОНАЛЬНОМУ ДОМІ,

214-216 Fulton Street, Elizabeth, N. J.

Сценічний провід п. Р. Петріна. Музика п. В. Босого.

Костюми п. Ф. Бражніна.

Початок в год. 4-й наполовину. Вступ \$1.00

Чистий дохід призначений на Українських Інвалідів в Європі.

УВАГА! НЬО ЙОРК, НЬОАРК І ОКОЛИЦЯ!

Спортів Вісти

На дорозі — до мистецтва

Футбольна Команда УАСТ „Леви“ в Шікаго в дотеперішніх розгрівах „Сімкового Турніру“ має за собою 6 відбитих змагань, з того 5 виграних, а одні змагання. В таблиці розгрівків „Леви“ опинилися на 1-шому місці з 11-ма пунктами. До закінчення розгрівків залишаються ще 3 змагання з найсильнішими командами, що претендують на першість (Слоуак, Вайкінге і Гельс).

М.А.С.К. „Некаса“ — У.А.С.Т. „Леви“ 0:1 (0:0)

Дня, 27. січня. — Це були найбільш цікаві й хвилюючі змагання. „Леви“ змарили свої сили з

ПРАЦЯ

КНИГОВОД — ЖІНКА
З досвідом. 5 днів в тиждень.
Голоситесь щодня після 10-го год.
15-25 Whitehall Street
Близько S. Ferry — кім. 210.
NEW YORK, N. Y.

РОЗШУКИ

ГРИНЬ КРЕХОВЕЦЬ, син Василя, повіт Жо-ва, Жук. Україна, пошукує знайомого крапача: **ВАСИЛЬ ГРИЦАК**. Прошу голоситись на адресу: **GREGOR KRECHOWEC**
717 Carroll St., St. Louis 4, Missouri

М. СОХЕЦЬКИЙ з села Гнатківці, повіт Перемишль, Галичина, пошукує рідних і знайомих. Писати на адресу:

M. SOCHESKY
129 Penna Ave., Phoenixville, Pa. USA

МІКОЛА КИЧМА з села Ясенка, пов. Городок пошукує **ВАСИЛЯ МАТИШЕНКА**, котрий прибув до ЗДА в 1919 р. і всіх рідних та знайомих одностельця. Голоситись на адресу **K Y C Z M A M Y K O L A**, 5014 S. Ashland Avenue, Chicago 9, Ill.

Пошукує цюточного брата **ЯСЬКО БІЛІК**, син Людвіни і Міхала Білика з Товстога, повіт Скалат. Був давніше в Балтіморі, Мд. Хто знає що про нього або його самого, прошу написати на таку адресу:

Mr. J. NECKAR
272 Mountain Avenue, Winnipeg, Man. Canada.

Пошукує свого чоловіка **АНТОНА МЕНШІНСЬКОГО** і **ВАСИЛЯ БІЛІКА** з Зарайської, пов. Самбір. Хто знає про них або вони самі прошу менше повідомити.

МАРІЯ МЕНШІНСЬКА
406 Pillow Street, Butler, Pa.

Хто знає **ОЛЕКСУ ШЕРБАНА** з Буховини? До С.Ш.А. прийав 1930 р. Прошу повідомити на адресу:

S. TURKALO
244 W. 101 Street
New York 25, N. Y.

Пошукує **ТЕОДОРА ЮРКІВ** з села Скородине і **ЛЕСЮ ПРОЦ** з Коломиї, котра перебувала в Берліні, а з Мінхену виїхала до Канади. Хто би знав про них, або вони самі, прошу писати на адресу: **JURKO HAJDUK**, 2425 W. Thomas Street, Chicago 22, Ill.

Пошукує в дуже важкій родинній справі свого буйка, називається „ЩУТЛО“ з села Уласів, пов. Любачів, пов. Даніуш Старий. Виїхав до Америки ще перед першою війною. Хто про него знає, тут в Америці чи в Канаді, або він сам, будьласка зголоситись на пошуків адресу. Канадський український часопис просить о передрук.

MICHAEL WOYTOWYCYZ
1501/2 Seymour Street,
Auburn, N. Y.

Пошукує **АНГЕЛКА ПАЛІВНИЧ**, з Глобички Великого; **ІВНА КУРІЛО** і дочку **КАЗЮ** зі Сокала. Прошу писати на адресу:

726 CALDWELL ST.
CHESTER, PA.
B. S. W.

САЛОН КРАСИ „МАРІКА“
Щоденні години:
від 9. рано до 8. вечір.
318 EAST 6th ST.
(Bet. 1st & 2nd Ave.)
NEW YORK 3, N. Y.
Telephone: GRamercy 5-7244

Важне для українців у ЗДА й Канаді!

Видання й Висвітлення Українська Книгарня „ГОВЕРЛА“ в Нью-Йорку, при відповідній скількості згоди, прокостує видати в українській мові, з двомовною техн. термінологією (укр. і англ.), збірну працю п.н.

„ПІДРУЧНИК ТЕХНІЧНОГО КРЕСЛЕННЯ“

для школи та заочного навчання, під редакцією інж. х-ра КОСТИ ЦЕРКВЕНІЧА, відомого пропагатора техн. перевисколу українців і викладача техн. креслення в Європі й зараз у Нью-Йоркській метрополії. Цей підручник має виняткову прогностичну в укр. техн. літературі та має бути посібником для інженера, студента, ремісника й кожної людини, яка працює в індустрії та бажає мати поступки в своїй справі. Цей підручник буде необхідним і корисним книжкою для всіх, хто тепер, або в майбутньому будуть вивчати техн. креслення, в цілі перевисколу, доповнення, чи придбання високоартістичного й пошуків фаху. Це повні книжки і її ціна, залежатиме від скількості замовлень. Про те у власному інтересі просимо чимскорше подати масово свої згоди. Понад усіх закупів нових і старих книжок, політичної, наукової, фахової і дитячої літератури; портретів, книжочок-збірників, плакатів-рекордів; різ. словників, альбомів і т.п. позадрукуйте в „ГОВЕРЛІ“!

„HOVERLA“, Ukrainian Book Store
41 East 7th Street, New York 3, N. Y.

УКРАЇНСЬКА РАДІОПРОГРАМА в НЮ ДЖЕРЗІ

Савт Орендж. Нью Джерзі. — Радіостанція Сетон Гол Юніверсіті WSOU передає тепер на хвилі FM 89.5 українську програму кожної суботи від год. 7 до 7:30 ввечері. Програму веде пластований сеньйор д-р Т. Крупа, при співпраці проф. Горнякєвича, проф. Чирівського, ред. Качмара, п-ні Г. Зятік (співає) та п-ні Г. Клім (грас на фортепіані).

ПРИПІХАЛИ УКРАЇНСЬКІ ДІТІ з ІСПАНІЇ

Нью Йорк. — В останніх днях приїхали з Іспанії діти: мгр. філософії Яр. Фліс, мгр. хемії Юрій Кекіш та інж. Роман Вавріш. Усі вони, колишні ДІТІ, що закінчили в Іспанії студії як стипендісти „Пакс Романа“.

КОМУНІКАТ

Інститут Національних Дослідів при Науковому Товаристві ім. Шевченка з присмиством стверджує, що багато українських громадян відгукнулося на наш попередній заклик та своїми цінними інформаціями допомогли нам у виготовленні матеріалів до Етнографічної Карті Галичини. Інститут цією дорогою висловлює глибоку вдячність всім тим, що надіслали свої відповіді, як теж і українській пресі за поміщення попереднього комунікату.

З деяких місцевостей бракують нам ще дані і тому подасмо їх ще раз в надії, що наші громадяни, які знають національні відносини в наведених повітах і селах, прийдуть нам в найкоротшому часі інформації. Зокрема прохасмо громадян із пов. Любачів та із судового повіту Устрики Долішні (пов. Лисько) надіслати нам дані про національний склад цих околиць в 1939 р.

Нижче подасмо список тих місцевостей за повітами, з яких ще не маємо повних даних. Прохасмо всіх, хто може нам подати інформації про ті місцевості, зголоситись негайно на адресу:

Sevchenko Societe Scientifique
27, rue des Bauges,
Sarcelles (S. et O.), France.

Список місцевостей подасмо в такому порядку, що перше йде повіт а) опис місцевості в цьому повіті з яких ще не маємо повних даних: Бібрка — Підмонастир; Ворців — Цигани, Турлих; Городок Ягальонський — Валдорф; Ворчухи, Повіт; Заліщики — Рожанівка; Золочів — Воложів; Борків, Гологорин, Хмелева; Жов-

3 ЖИТТЯ ГРОМАД І ОРГАНІЗАЦІЙ

(Закінчення зі стор. 3)

тралі в Ньюарку. пройшов з повним успіхом Балетний Вечір Ньюаркської Школи під керівництвом прима-балерини пані В. Переяславець. В програмі ввечері, якою проводив адміністратор школи п. Ю. Гарасим були: класичні, характерні, гротескові і нар. танки. На окрему увагу заслуговують виступи відомих з Нью-Йорку, учнів цієї школи: Василя і Остапа Тершаківців у варіаціях з балету „Зима“, нелегких до виконання як рівнож. і Лади Гордицької (Метелик) з Ньюарку. На загал усі танки крім морячкової вийшли бездоганно на виконавців учениці Ньюаркської Школи прямо очарували учасників тогож вечора своїм виконанням танків, грою світляних красок та добром прямо казочної гардероби. Фортепіановий супровід спочивав у певних руках пані Т. Шаповал. З повним задоволенням виходила зі залу численна публіка, у якій ще досі залишилось гарне незагасне враження про цей вечір.

Академія Крут.

Укр. Студ. Громада і осередок СУМА в Ньюарку влаштували в дні 10. II. 1952 в залі Укр. Цен-

На Народний Фонд на 1951 Рік Зложили:

(ЛІСТА Ч. 38 — по день 10. лютого 1952.)
(Довіщення)

НЮ ЙОРК:

Асторія: Никол Ривак \$5.
Вінгемптон: По \$10: Степан Кит, д-р Ярослав Кокоруд (1952 р.); Дмитро Яремчук \$8; по \$5: Євгенія Фандеріс, Михайло Фандеріс.
Бронкс: Н.Н. \$20 (1952 р.); Посиф Пацка \$5.

Бруклін: Відділ 21 Союзу Українок \$25 (в тому \$10 на вкладку до УК Комітету); по \$10: Степан Кулик, Савен Курис, Михайло Олійник.
Брофалто: В. Новиківський \$10.
Герімер: По \$10: Евстахій Ганушак, Василь Костів, Володимир Петрівський; Василь Насипаний \$5.

Кітоз: Теодор Малицька \$25; по \$10: Петро Хома, Іван Кирилюкський, Ролік, Василь Симонів, Данило Залопанів, Л. Омецький, Гр. Недільський; В. Павлів \$5 (1952 р.). На вічу в листопаді 1951 р., зложили по \$10: В. Федорчик, О. Гавдик, Іван Кудель, В. Кушнір, Онуфрій Лесник; по \$5: Іполіт Абрам, Василь Дерлиця, Осип Дзямба, І. Грешків, Роман Мацюк, Петро Раковий; по \$2: М. Апостол, пані Бачинська, Х.Н.; по \$1: О. Бачинський, В. Вереза, Я. Білас, пані Бунецька, Хома, А. Фенік, М. Франко, Р. Гальонський, С. Горбач, Гусак, М. Янішак, М. Касянчук, М. Кушнір, Іван Мацюк, М. Михайло, Н.Н. Недільський, Г. Понтич, С. Постоловський, Н. Раковий, Т. Раковий, Сало, Савків, Семенович, В. Стадник, М. Шанс, Д. Залопанів, З. Залопанів; дрібними \$1.
Говелл Дамашин: А. Королів на коляду \$3.

Могавк: О. Ангел на коляду \$2.
Нью Йорк Ситі: Ольга Павлова \$15; по \$10: Анатоль Ярошенко, д-р Леонід Соновський. На коляду зложили: Данило Колба \$10; по \$5: Петро Ікалович, Іосиф Мартинів; по \$2: П. Григорів, М. Кулинич; М. Григорів \$1.

Олім: По \$5: Нестор Ходовський, д-р І. Яснчук.
Рашеттер: Укр. Амер. Допомоговий Комітет, членська вкладка до УК-ту \$25 (1952 р.); по \$10: Степан Франчук, Павло Ліліно, Полікарп Кібалю (1952 р.), Михайло Лялька, Михайло Шершун, О. В. Уманец; Степан Данилишин \$5.

Скенектеді: На коляду зложили по

кв. — Дальнич; Калущ — Середис; Кам'янка Струмівка — Вербине, Деревляни, Желехів Великий, Лявирівка; Львів — Жидитичі, Нагірний, Поліна, Раковець; Лисько — Воля Постолова, Глинне, Завадка, Лобіза, Пашова, Солина, Стрижик; Любачів — Горинь, Лівка, Німетів, Цівків, Галичів, Подемщина; Мостиска — Восничі, Вишенка, Коропин; Перемішляни — Глібовичі, Свірець, Копаль, Тучин, Радехів — Майдан Старий; Скалат — Лука Мала, Роскохатів; Товчак — Прибілів; Яворів — Очі, Воля Глинницька; Чортків — Свидова.

Ровд Аппелд: Стефан Лісовий \$10; І. Кампик \$2.

Вест Врджінія: Виліт: Александер Ясінський \$7; Іван Полух \$5. На коляду зложили: по \$5: С. Телевек, Ф.Т., Відділ УК-ту; В. Серіло \$3; П. Федас \$2.50; по \$2: С. Грушків, І. Когут, І. Кудлак, І. Ландик, М. Медвідь, Н.Н., І. Шелева ст., П. Вітенко; по \$1: Д. Янок, І. Караш, М. Когут-Зубек, І. Ковальчук ст., І. Ковальчук мол., І. Полух, А. Папа, І. Писарчик, М. Пуцко, П. Пилипчук, А. Салик, Д. Шербатий, А. Ясінський; дрібними 75 ц.

Висканзін: Гадзон: М. і М. Капистий на коляду \$3.
Кракон: М. Гречило на коляду \$2.

Поміщальне Богослуження з пашиходою за спокій душі бл. п. о. СТЕФАН ОНИШКЕВИЧА пароху Купницьких Старих відправиться в неділю, дня 2. березня ц. р. в год. 11. рано в каплиці св. Юрія при вул. 7-й в Нью-Йорку на котру запрошують Родину, Приятелів і Знайомих ДІТИ

Перевозні місця: ПЕРЕВОЗНЕ БЮРО В. Е. БОГАЧЕВСЬКИЙ 335 EAST 6th STREET, NEW YORK 3, N. Y. — TEL. OR. 3-2494

Громадянини.

ТАРЗАП Ч. 2777. Принечатують смертну пастку.

„Камінь повис“ — важко дихаючи промовив Тарзан. „Спробую підняти його на давнє місце“.

Під важким титарем, Тарзан підніс масивний камінь вище й вище, угинаючися.

Останнім велетнським зусиллям його тіло випростувалося. О-

дин глухий звук і він зачинив масивну пастку. Трійлив сфінкс хмари закрито.

РІСІНГ СЛОВО, STEADILY UNDER THE GREAT WEIGHT TARZAN FORCED THE MASSIVE BLOCK HIGHER AND HIGHER.

WITH A LAST TREMENDOUS EFFORT HIS BODY STRAIGHTENED. A MUFFLED CLICK AND THE MASSIVE TRAP WAS CLOSED — THE SUFFOCATING SULPHUR CLOUDS SHUT OFF.

„THE STONE IS HINGED. TARZAN PANTED. I'LL TRY TO LIFT IT BACK INTO PLACE.“

„Камінь повис“ — важко дихаючи промовив Тарзан. „Спробую підняти його на давнє місце“.

Під важким титарем, Тарзан підніс масивний камінь вище й вище, угинаючися.

Останнім велетнським зусиллям його тіло випростувалося. О-

дин глухий звук і він зачинив масивну пастку. Трійлив сфінкс хмари закрито.

РІСІНГ СЛОВО, STEADILY UNDER THE GREAT WEIGHT TARZAN FORCED THE MASSIVE BLOCK HIGHER AND HIGHER.

WITH A LAST TREMENDOUS EFFORT HIS BODY STRAIGHTENED. A MUFFLED CLICK AND THE MASSIVE TRAP WAS CLOSED — THE SUFFOCATING SULPHUR CLOUDS SHUT OFF.

„THE STONE IS HINGED. TARZAN PANTED. I'LL TRY TO LIFT IT BACK INTO PLACE.“

„Камінь повис“ — важко дихаючи промовив Тарзан. „Спробую підняти його на давнє місце“.

Під важким титарем, Тарзан підніс масивний камінь вище й вище, угинаючися.

Останнім велетнським зусиллям його тіло випростувалося. О-

дин глухий звук і він зачинив масивну пастку. Трійлив сфінкс хмари закрито.

РІСІНГ СЛОВО, STEADILY UNDER THE GREAT WEIGHT TARZAN FORCED THE MASSIVE BLOCK HIGHER AND HIGHER.

WITH A LAST TREMENDOUS EFFORT HIS BODY STRAIGHTENED. A MUFFLED CLICK AND THE MASSIVE TRAP WAS CLOSED — THE SUFFOCATING SULPHUR CLOUDS SHUT OFF.

„THE STONE IS HINGED. TARZAN PANTED. I'LL TRY TO LIFT IT BACK INTO PLACE.“

„Камінь повис“ — важко дихаючи промовив Тарзан. „Спробую підняти його на давнє місце“.

Під важким титарем, Тарзан підніс масивний камінь вище й вище, угинаючися.

Останнім велетнським зусиллям його тіло випростувалося. О-

дин глухий звук і він зачинив масивну пастку. Трійлив сфінкс хмари закрито.

РІСІНГ СЛОВО, STEADILY UNDER THE GREAT WEIGHT TARZAN FORCED THE MASSIVE BLOCK HIGHER AND HIGHER.

WITH A LAST TREMENDOUS EFFORT HIS BODY STRAIGHTENED. A MUFFLED CLICK AND THE MASSIVE TRAP WAS CLOSED — THE SUFFOCATING SULPHUR CLOUDS SHUT OFF.

„THE STONE IS HINGED. TARZAN PANTED. I'LL TRY TO LIFT IT BACK INTO PLACE.“

„Камінь повис“ — важко дихаючи промовив Тарзан. „Спробую підняти його на давнє місце“.

Під важким титарем, Тарзан підніс масивний камінь вище й вище, угинаючися.

Останнім велетнським зусиллям його тіло випростувалося. О-

дин глухий звук і він зачинив масивну пастку. Трійлив сфінкс хмари закрито.

РІСІНГ СЛОВО, STEADILY UNDER THE GREAT WEIGHT TARZAN FORCED THE MASSIVE BLOCK HIGHER AND HIGHER.

WITH A LAST TREMENDOUS EFFORT HIS BODY STRAIGHTENED. A MUFFLED CLICK AND THE MASSIVE TRAP WAS CLOSED — THE SUFFOCATING SULPHUR CLOUDS SHUT OFF.

„THE STONE IS HINGED. TARZAN PANTED. I'LL TRY TO LIFT IT BACK INTO PLACE.“

„Камінь повис“ — важко дихаючи промовив Тарзан. „Спробую підняти його на давнє місце“.

Під важким титарем, Тарзан підніс масивний камінь вище й вище, угинаючися.

Останнім велетнським зусиллям його тіло випростувалося. О-

дин глухий звук і він зачинив масивну пастку. Трійлив сфінкс хмари закрито.

РІСІНГ СЛОВО, STEADILY UNDER THE GREAT WEIGHT TARZAN FORCED THE MASSIVE BLOCK HIGHER AND HIGHER.

WITH A LAST TREMENDOUS EFFORT HIS BODY STRAIGHTENED. A MUFFLED CLICK AND THE MASSIVE TRAP WAS CLOSED — THE SUFFOCATING SULPHUR CLOUDS SHUT OFF.

„THE STONE IS HINGED. TARZAN PANTED. I'LL TRY TO LIFT IT BACK INTO PLACE.“

„Камінь повис“ — важко дихаючи промовив Тарзан. „Спробую підняти його на давнє місце“.

Під важким титарем, Тарзан підніс масивний камінь вище й вище, угинаючися.

Останнім велетнським зусиллям його тіло випростувалося. О-

дин глухий звук і він зачинив масивну пастку. Трійлив сфінкс хмари закрито.

РІСІНГ СЛОВО, STEADILY UNDER THE GREAT WEIGHT TARZAN FORCED THE MASSIVE BLOCK HIGHER AND HIGHER.

WITH A LAST TREMENDOUS EFFORT HIS BODY STRAIGHTENED. A MUFFLED CLICK AND THE MASSIVE TRAP WAS CLOSED — THE SUFFOCATING SULPHUR CLOUDS SHUT OFF.

„THE STONE IS HINGED. TARZAN PANTED. I'LL TRY TO LIFT IT BACK INTO PLACE.“

„Камінь повис“ — важко дихаючи промовив Тарзан. „Спробую підняти його на давнє місце“.

Під важким титарем, Тарзан підніс масивний камінь вище й вище, угинаючися.

Останнім велетнським зусиллям його тіло випростувалося. О-

дин глухий звук і він зачинив масивну пастку. Трійлив сфінкс хмари закрито.

РІСІНГ СЛОВО, STEADILY UNDER THE GREAT WEIGHT TARZAN FORCED THE MASSIVE BLOCK HIGHER AND HIGHER.

WITH A LAST TREMENDOUS EFFORT HIS BODY STRAIGHTENED. A MUFFLED CLICK AND THE MASSIVE TRAP WAS CLOSED — THE SUFFOCATING SULPHUR CLOUDS SHUT OFF.

„THE STONE IS HINGED. TARZAN PANTED. I'LL TRY TO LIFT IT BACK INTO PLACE.“

„Камінь повис“ — важко дихаючи промовив Тарзан. „Спробую підняти його на давнє місце“.

Під важким титарем, Тарзан підніс масивний камінь вище й вище, угинаючися.

Останнім велетнським зусиллям його тіло випростувалося. О-

дин глухий звук і він зачинив масивну пастку. Трійлив сфінкс хмари закрито.

РІСІНГ СЛОВО, STEADILY UNDER THE GREAT WEIGHT TARZAN FORCED THE MASSIVE BLOCK HIGHER AND HIGHER.

WITH A LAST TREMENDOUS EFFORT HIS BODY STRAIGHTENED. A MUFFLED CLICK AND THE MASSIVE TRAP WAS CLOSED — THE SUFFOCATING SULPHUR CLOUDS SHUT OFF.

„THE STONE IS HINGED. TARZAN PANTED. I'LL TRY TO LIFT IT BACK INTO PLACE.“

„Камінь повис“ — важко дихаючи промовив Тарзан. „Спробую підняти його на давнє місце“.

Під важким титарем, Тарзан підніс масивний камінь вище й вище, угинаючися.

Останнім велетнським зусиллям його тіло випростувалося. О-

дин глухий звук і він зачинив масивну пастку. Трійлив сфінкс хмари закрито.

РІСІНГ СЛОВО, STEADILY UNDER THE GREAT WEIGHT TARZAN FORCED THE MASSIVE BLOCK HIGHER AND HIGHER.

WITH A LAST TREMENDOUS EFFORT HIS BODY STRAIGHTENED. A MUFFLED CLICK AND THE MASSIVE TRAP WAS CLOSED — THE SUFFOCATING SULPHUR CLOUDS SHUT OFF.

„THE STONE IS HINGED. TARZAN PANTED. I'LL TRY TO LIFT IT BACK INTO PLACE.“

„Камінь повис“ — важко дихаючи промовив Тарзан. „Спробую підняти його на давнє місце“.

Під важким титарем, Тарзан підніс масивний камінь вище й вище, угинаючися.

Останнім велетнським зусиллям його тіло випростувалося. О-

дин глухий звук і він зачинив масивну пастку. Трійлив сфінкс хмари закрито.

РІСІНГ СЛОВО, STEADILY UNDER THE GREAT WEIGHT TARZAN FORCED THE MASSIVE BLOCK HIGHER AND HIGHER.

WITH A LAST TREMENDOUS EFFORT HIS BODY STRAIGHTENED. A MUFFLED CLICK AND THE MASSIVE TRAP WAS CLOSED — THE SUFFOCATING SULPHUR CLOUDS SHUT OFF.